

एकेतुपौरुषंपुरुषस्येश्वरस्यप्रभावम् विक्रमंकालमाहुः तमेवकालं द्वेधा लक्षयति यतोभयंभवति कस्यप्रकृतिमीयुषःप्राप्तस्य अतएव देहे अहंकारे
णविमूढस्य कर्तुर्जीवस्य अनेन संहारकत्वेन लक्षितः ॥ १६ ॥ सृष्टिहेतुत्वेन लक्षयति प्रकृतेरिति ॥ १७ ॥ कोऽसौ भगवान् तमाह अंतरिति अंतः
सर्वप्राणिनां यः पुरुषरूपेण नियंतृत्वेन समन्वेति सम्यक् तद्विकाररहित एवानुस्यूतो वर्तते बहिःश्वकालरूपेण एष भगवान् यद्वायः पुरुष इति प्रसि
द्धः कालः स पंचविंशः एकेतुपुरुषस्य प्रभावं कालमाहुः प्रभावस्यैव लक्षणं यत इति पुरुषस्यैव कालत्वे हेतुः प्रकृतेरिति उभयथा विवक्षायां हेतुः अं
तरिति शेषं समानम् तदेवं प्रकृतेः श्वतुर्विंशतिभेदाः जीवेश्वरयोश्चैक्यविवक्षया अतः पंचविंशतितत्त्वानि भवंति तयोर्भेदविवक्षया च षड्विंशतिर्भवन्ति
॥ १८ ॥ इदानीं तत्त्वानामुत्पत्तिपूर्वकं लक्षणान्याह दैवादित्यादिना एतान्यसंहत्येत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन तत्र चित्तस्योत्पत्तिपूर्वकं लक्षणमाह चतु

प्रभावं पौरुषं प्राहुः कालमेके यतोभयम् ॥ अहंकारविमूढस्य कर्तुः प्रकृतिमीयुषः ॥ १६ ॥ प्रकृतेर्गुणसाम्यस्य
निर्विशेषस्य मानवि ॥ चेष्टायतः स भगवान् काल इत्युपलक्षितः ॥ १७ ॥ अंतः पुरुषरूपेण कालरूपेण यो बहिः ॥
समन्वेत्येष सत्त्वानां भगवानात्ममायया ॥ १८ ॥ दैवात्क्षुभितधर्मिण्यां स्वस्यां योनौ परः पुमान् ॥ आधत्त वीर्यं
सामूत महत्तत्त्वं हिरण्मयम् ॥ १९ ॥ विश्वमात्मगतं व्यंजनं कूटस्थो जगदंकुरः ॥ स्वतेजसापिबत्ती ब्रह्मात्मप्रस्वा
पनंतमः ॥ २० ॥ यत्तत्सत्त्वगुणं स्वच्छं शांतं भगवतः पदम् ॥ यदाहुर्वासुदेवाख्यं चित्तं तन्महदात्मकं ॥ २१ ॥

भिः दैवात् जीवाद्दृष्टात् क्षुभिताधर्मा गुणाय स्याः योनौ अभिव्यक्तिस्थाने प्रकृतौ वीर्यं चिच्छक्तिम् सा प्रकृतिर्महत्तत्त्वमसूत महतः स्वरूपमाह हिर
ण्मयं प्रकाशबहुलम् ॥ १९ ॥ विश्वमहंकारादिप्रपञ्चम् आत्मगतं स्वस्मिन् सूक्ष्मरूपेण स्थितं व्यंजनं प्रकटयन्महान् तीव्रं प्रलयकालीनं तमोऽपि
बत् कूटस्थः लयविक्षेपशून्यः आत्मानं प्रस्थापयतीति तथा यत्पूर्वं प्रलयसमये महान्तं प्रकृतौ विलापयामासेत्यर्थः ॥ २० ॥ प्रसंगाच्चतुर्व्यूहोपास
नामाह यत्तदिति सर्वांगमप्रसिद्धत्वमाह स्वच्छं विशदं शांतं रागादि रहितं भगवतः पदमुपलब्धिस्थानम् अतएव वासुदेवाख्यं यदाहुः अयमर्थः अ
धिभूतरूपेण तस्यैव महानिति संज्ञा अध्यात्मरूपेण चित्तमिति उपास्यरूपेण वासुदेव इति अधिष्ठाता तु तस्य क्षेत्रज्ञ एव महंकारे संकर्षण उपास्यः रुद्रो
ऽधिष्ठाता मनस्य निरुद्ध उपास्यः चंद्रोऽधिष्ठाता बुद्धौ प्रद्युम्न उपास्यः ब्रह्माऽधिष्ठातेति ज्ञातव्यम् ॥ २१ ॥